

Rust na Arbeid kwam als eerste aan in Warmond, gisterenmiddag. Schipper Eric Swaans (rechts) en zijn team jagen het schip vooruit.

FOTO DICK HOGEWONING

'Psychische tik als je ingehaald wordt'

DOOR MARIEKE DE KOK

WARMOND - „Nog vier minuten!“ De bemanning van Rust na Arbeid wil geen seconde verliezen en is bezig de zeilen omhoog te hijsen. Het voorste zeil staat al bol van de wind terwijl het grote doek omhoog getakeld wordt. Eén van de vier bemanningsleden draait driftig aan een rad, terwijl de enige vrouwelijke deelnemer voorkomt dat het doek in de knoop raakt. Rust na Arbeid, één van de negen deelnemende schepen van de jaarlijkse strontrace,

kwam gisterenmiddag als eerste aan in park Groot Leerust Warmond. En de Leidse schipper Eric Swaans is vastbesloten ook het tweede gedeelte van de barre tocht voor te blijven op de rest.

Elk jaar wordt de strontrace georganiseerd. Volgens Antoon de Vroomen, voorzitter van Stichting Zeilvaart Warmond, is het de zwaarste zeilwedstrijd van Nederland. „Die mannen zijn maandag om één uur gestart in Workum. Ze hebben de hele nacht doorgevaren. Nu

mogen ze hier een uurtje rusten, maar daarna gaan ze direct door. Dat is zwaar hoor. Niet alleen lichamelijk, maar ook psychisch.“

Eric Swaans herkent zich in dat beeld. Swaans is schipper van Rust na Arbeid. „Je krijgt echt een psychische tik als het niet zo meezit en je ingehaald wordt.“ Met rode konen geniet de Leidenaar van een kop warme snert. Koud heeft hij het echter niet. Hele stukken heeft zijn team moeten bomen en jagen. Oftewel, het schip voor-

uitduwen met stokken of trekken aan touwen. Lichamelijk heel zwaar dus om met zo'n skûtsje van Workum naar Warmond te varen. En weer terug.

Swaans is apetrots op zijn prestatie. „Het is het eerste jaar dat ik schipper ben, en dan meteen als eerste aankomen in Warmond. Wat ons geheim is? We hebben een goed team. Er gaat natuurlijk wel eens wat mis. Wij zijn bijvoorbeeld een boom verloren onderweg. Dan moet je terug en dat is dure tijd.“ Maar klaar is de Leidse

schipper nog niet. Als hij zijn erwtensoeppot heeft, gaat hij terug naar zijn boot en roept de bemanning bij elkaar. Over tien minuten mag het vrachtschip weer vertrekken. Snel wordt alles in gereedheid gebracht. Familie en vrienden die aan de kant staan te koukleumen, tellen af. Dan vangt het zeil de wind en precies op het juiste moment raakt het schip los van de Warmondse wal. Met een flink vaartje en met de wind in de rug vertrekt Rust na Arbeid weer. Op naar Workum.

Leids Dagblad 27 oktober 2010